

Arrest

nr. 341 796 van 24 februari 2026
in de zaken RvV X / XI en RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: 1. in zaak X
ten kantore van advocaat C. DESENFANS
Eugène Plaskysquare 92-94
1030 BRUSSEL

2. in zaak X
ten kantore van advocaat M. VAN LAER
Lange van Ruusbroecstraat 76 – 78
2018 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE Xide KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 24 juni 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 20 mei 2025 (zaak nr. X).

Gezien het verzoekschrift dat de verzoekende partij op 25 juni 2025 heeft ingediend tegen dezelfde bestreden beslissing (zaak nr. X).

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 3 juli 2025 met referentenummer 129 649 (RvV X).

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikkingen van 9 oktober 2025 die de partijen oproept voor de terechtzitting van 5 november 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van verzoekende partij en haar advocaat R. DANEELS.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de rechtspleging

1.1. Met toepassing van artikel 39/68-2 van de Vreemdelingenwet worden de beroepen nr. 341 855 en nr. 342 798 van rechtswege gevoegd.

Ter terechtzitting heeft de verzoekende partij aan de Raad uitdrukkelijk aangegeven dat hij uitspraak moet doen op basis van het verzoekschrift met rolnummer 342 798.

Overeenkomstig voormelde bepaling wordt de verzoekende partij derhalve geacht afstand te doen van het verzoekschrift met rolnummer 341 855.

1.2. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”

Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227.364; RvS 13 mei 2014, nr. 227.365).

2. Over de gegevens van de zaak

2.1. Verzoekster, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, is volgens haar verklaringen België binnengekomen op 17 januari 2022 en heeft een verzoek om internationale bescherming ingediend op 18 januari 2022.

2.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoekster door de Dienst Vreemdelingenzaken op 14 maart 2022 overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS). Bij het CGVS werd verzoekster gehoord op 18 augustus 2024 en 4 april 2025.

2.3. Op 20 mei 2025 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die de bestreden beslissing uitmaakt, werd op 22 mei 2025 aangetekend verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart de Somalische nationaliteit te bezitten en tot de Hawadle-clan te behoren. U bent afkomstig uit de stad Mogadishu.

U werkte van 2016 tot 2020 als nieuwslezeres voor verschillende radiostations, met uitzondering van een jaar rond 2018 wanneer uw dochter geboren is. Van 2019 tot 2020 werkte u voor de zender Star FM.

U werd een eerste keer gebeld door Al Shabaab op 10 november 2020 met de eis om te stoppen met uw werk. U nam dit dreigbericht niet serieus en bleef werken.

Op 25 november werd u een tweede keer gebeld door Al Shabaab. U verwittigde uw baas maar deze zei dat u moest blijven werken, wat u ook deed.

Op 7 december werd u een derde keer gebeld door Al Shabaab waarin zij zeiden dat ze u gingen vermoorden. U bleef nog steeds naar het werk gaan maar stopte met uw functie als nieuwslezeres.

Op 25 december kwam Al Shabaab naar u thuis. U was toen op stap met vrienden. Uw broer deed de deur open waarna ze vroegen naar u. Hierop sloot uw broer de deur weer. Al Shabaab schoot vervolgens uw broer neer. Omdat er mensen naar jullie kwamen vluchtte Al Shabaab weg.

U verbleef de volgende maanden op het kantoor van uw werk. In februari 2021 vertrok u vervolgens uit het land. Na een verblijf van een maand in Turkije verbleef u gedurende tien maanden in Griekenland. U kwam op 17 januari 2022 in België aan en diende op 18 januari 2022 een verzoek om internationale bescherming in.

Ter staving van uw verzoek legt u een kopie van uw paspoort, een schoolrapport, een diploma, twee opleidingscertificaten, een brief van uw voormalig werk, twee werkbadges, foto's, een Somalisch medisch attest, Belgische medische documenten, een attest aangaande uw besnijdenis en twee attesten van de organisatie GAMS, op naam van u en uw dochter (die nog in Somalië verblijft), neer.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Uit uw verklaringen blijkt dat u niet aannemelijk hebt gemaakt dat u Somalië diende te verlaten en/of er niet naar terug zou kunnen keren uit een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève of dat u er een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

Uw verklaringen over uw problemen met Al Shabaab zijn dermate vaag en onaannemelijk dat er geen geloof aan kan worden gehecht.

Zo is uw handelswijze zoals naar voor komt in uw verklaringen zeer opmerkelijk. Zo zegt u dat u de eerste dreigtelefoon van Al Shabaab niet serieus nam en dacht dat het een grap was (CGVS II, p. 4). Gevraagd waarom u dacht dat dit slechts een grapje was zegt u dat u niets negatiefs over Al Shabaab zei op de radio en dat collega's soms grappen maakten over Al Shabaab (CGVS II, p. 5). Aangezien dit nog steeds niet verklaart waarom u een dergelijke dreigement niet serieus nam wordt u nogmaals gevraagd om een verklaring maar u verwijst louter opnieuw naar de grappen van collega's (CGVS II, p. 5). Deze verklaringen roepen ernstige vragen op, zeker gezien niet eens informeerde bij uw collega's of het daadwerkelijk zij waren die dit telefoontje pleegden (CGVS II, p. 5 en 6).

Ook na het tweede telefoontje bleef u nog werken, nadat uw directeur u had gezegd Al Shabaab te negeren en verder te blijven werken (CGVS II, p. 6). Gevraagd waarom uw directeur u aanraadde om deze twee bedreigingen van Al Shabaab te negeren en verder te blijven werken zegt u dat hij dit baseerde op het feit dat u niets negatiefs zei over Al Shabaab op de radio (CGVS II, p. 8). Dit is weinig overtuigend, zeker gezien de bedreiging van Al Shabaab niet ging over negatieve berichtgeving maar over het feit dat u een vrouw bent (CGVS II, p. 4).

Door te blijven werken bracht u ook uw eigen familie in gevaar. U haalt zelf nog een voorbeeld aan van een collega die voor zijn eigen huis werd gedood met een explosie (CGVS II, p. 4). Gevraagd wat jullie thuis bespraken over dit gevaar waarin u uw familie thuis bracht door te blijven werken ondanks de bedreigingen van Al Shabaab zegt u dat, indien Al Shabaab het duidelijk had gezegd aan de telefoon dat uw familie ook mogelijks gevolgen zou moeten dragen, u meteen gestopt zou zijn (CGVS II, p. 11). Dit kan vanzelfsprekend niet overtuigen.

U wordt vervolgens een derde maal gebeld met de boodschap dat ze u gingen vermoorden (CGVS II, p. 9). Gevraagd wat u dan hierop gedaan heeft kan u louter aangeven dat u uw simkaart veranderde en voorzichtig was (CGVS II, p. 9). Gevraagd dit laatste te verklaren zegt u dat u nauwelijks buiten kwam en niet meer met vrienden op dezelfde plek afsprak (CGVS II, p. 9 en 10). Dit is weinig overtuigend zeker

gezien u wel nog steeds naar het werk bleef gaan, wat dan ook de weinige voorzorgsmaatregelen die u nam teniet deed (CGVS II, p. 10). U wordt verschillende malen gevraagd waarom u naar uw werk bleef gaan maar u antwoordt telkens ontwijkend om dan uiteindelijk aan te geven dat u geen salaris zou krijgen indien u niet zou gaan (CGVS II, p. 10). Erop gewezen dat het dan toch gemakkelijker was voor Al Shabaab om u te vermoorden ontkent u dit omdat u een niqab droeg en met een tuktuk naar het werk ging (CGVS II, p. 10). Deze verklaringen kunnen vanzelfsprekend niet overtuigen.

Het is ook opmerkelijk dat u gewoon thuis bleef wonen na het derde telefoontje waarin ze u te kennen gaven dat ze u gingen komen vermoorden. Gevraagd om dit te verklaren zegt u dat het om financiële redenen niet mogelijk was om naar een andere plaats te gaan (CGVS II, p. 13). Dit overtuigt niet, zeker gezien u na de aanslag wel meteen ergens ging onderduiken en ook uw familie naar een andere wijk verhuisde (CGVS, p. 24 en CGVS II, p. 13).

Het is ook opvallend dat u op de dag van de aanslag had afgesproken met vrienden, en dit zelfs op de plaats en de weekdag waarop jullie gewoonlijk afspraken (CGVS II, p. 11 en 12). Gezien het vreemd is dat u dit deed wetende dat Al Shabaab u wilde vermoorden en vermoedelijk in het oog hield wordt u gevraagd om een verklaring waarop u zegt dat u stress had en uw vrienden wilde zien (CGVS II, p. 12). U wordt dan verschillende malen gevraagd wat u op dat moment dan dacht over uw veiligheid, gezien u kon verwachten dat Al Shabaab u daar, of onderweg, zou weten te vinden, maar u antwoordt telkens op ontwijkende wijze (CGVS II, p. 12 en 13).

Ook de handelswijze van Al Shabaab zoals naar voor komt in uw verklaringen roept vragen op. Zo negeerde u hun eis om te stoppen met werken tot tweemaal toe waarna ze u opnieuw opbelden met de boodschap dat ze u gingen vermoorden (CGVS II, p. 9). U wordt enkele malen gevraagd waarom ze u deze waarschuwing gaven, waardoor ze u de mogelijkheid gaven om voorzorgsmaatregelen te nemen of te vluchten, maar u geeft telkens een ontwijkend antwoord (CGVS II, p. 9).

Op 25 december 2020 komt Al Shabaab dan naar u thuis om u te vermoorden. Echter bent u niet thuis omdat u had afgesproken met vrienden. Al Shabaab is een gewapende groepering met bijna twee decennia ervaring in oorlogsvoering en uitvoering van complexe en grootschalige aanslagen op hoge overheidsambtenaren en andere doelwitten. Dat zij een aanslag op u wilden plegen maar op geen enkele manier hebben nagegaan of u daadwerkelijk wel thuis was komt weinig aannemelijk over.

Dat zij verder dan, in plaats van het huis binnen te komen om u te zoeken en te vermoorden, uw kleine broer de deur terug laten sluiten, vervolgens op de deur schieten en dan halsoverkop wegvluchten uit angst voor medeburgers die op het lawaai afkwamen valt al helemaal niet te geloven (CGVS II, p. 11, 14, 15 en 16). Gevraagd waarom ze niet gewoon uw huis binnenkwamen op dat moment zegt u de reden niet te kennen (CGVS II, p. 14). Gevraagd waarom ze zo bang waren voor de mensen in de buurt zegt u dat ze misschien bang waren voor veiligheidsdiensten in de regio of dat er iemand van de burens in het leger zat of een ander soort veiligheidspersoneel was (CGVS II, p. 15 en 16). Dit overtuigt niet.

Het is ook vreemd dat in een land waarin veel aanslagen gebeuren en gevechten plaatsvinden de burens bij het horen van schoten meteen naar buiten zouden komen. Gevraagd dit te verklaren zegt u dat ze dit deden om te zien of iemand van hun familie zou zijn getroffen (CGVS II, p. 15). Ook dit is weinig aannemelijk en doet verder twijfelen aan uw vluchtrelaas.

U verklaart verder dat uw broer K.(...) in augustus 2024 nog vermoord werd door Al Shabaab. Ze kwamen bij u thuis en vroegen naar uw vader en vermeldden tevens de naam van uw dochter. Vervolgens namen ze uw broer K.(...) mee. Hij werd later dood teruggevonden (CGVS II, p. 6, 7 en 17). Gevraagd waarom uw broer drie jaar na uw vlucht plots vermoord werd kan u geen informatie geven (CGVS II, p. 16). Dat uw broer zoveel jaar na uw vertrek uit het land pas problemen zou hebben gekregen vanwege uw werk voor de radio is weinig aannemelijk. Dat u hier zelf ook geen enkele verklaring voor weet te bieden maakt dan ook dat hier weinig geloof aan kan worden gehecht.

Bovenstaande vaststellingen maken dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw problemen met Al Shabaab vanwege uw werk bij de radio.

Wat betreft uw profiel als nieuwslezeres op de radio dient opgemerkt dat dit louter op zich onvoldoende is om een nood aan internationale bescherming aan te tonen. U geeft zelf aan dat u geen negatieve berichtgeving gaf over Al Shabaab, vandaar dat u ook niet dacht dat Al Shabaab u ooit zou viseren (CGVS II, p. 5). U toont ook niet aan dat u een dermate zichtbaar profiel had of een dermate bekendheid genoot

in Somalië waardoor het aannemelijk is dat Al Shabaab u bij terugkeer zou zoeken. Het feit dat u een werkende vrouw bent is ook onvoldoende om aan te tonen dat u bij terugkeer zou worden geïdendeerd door Al Shabaab. Immers blijkt uit informatie nergens dat werkende vrouwen als groep vervolgd worden in Somalië, een vaststelling die nog meer geldt voor vrouwen in de hoofdstad Mogadishu. U heeft dit werk ook jarenlang gedaan zonder dat u of uw familie ooit – geloofwaardige – problemen met Al Shabaab heeft gekend. Er kan dan ook niet worden aangenomen dat u bij terugkeer naar Somalië louter omwille van uw voormalige werk als nieuwslezeres op de radio zou worden geïdendeerd door Al Shabaab.

Uit het betreffende medische attest blijkt dat u type III besneden bent. Gevraagd naar een vrees met betrekking tot uw besnijdenis zegt u dat u moeilijk een huwelijkskandidaat gaat kunnen vinden bij terugkeer omdat Somalische mannen gaan denken dat u vanwege uw besnijdenis beperkt bent in seksueel contact (CGVS II, p. 18). Los van het feit dat dit geenszins onder de criteria van internationale bescherming valt kan uit informatie over de problematiek van besnijdenis geenszins worden afgeleid dat besneden vrouwen in Somalië niet aan een huwelijkspartner zouden geraken (zie administratief dossier). Gevraagd naar een andere vrees vanwege uw besnijdenis verwijst u naar gezondheidsproblemen die u zou hebben indien u geen hersteloperatie zou krijgen (CGVS II, p. 19). Medische problemen vallen echter evenmin onder de criteria van internationale bescherming. U legt ook geen documenten neer die zouden specificeren wat voor gezondheidsproblemen u precies heeft vanwege uw besnijdenis en welke behandeling u hiervoor dient te krijgen. U volgt in België ook geen behandeling voor eventuele medische problemen vanwege uw besnijdenis (CGVS II, p. 19). Bovendien heeft u in België nog steeds geen concrete plannen om een hersteloperatie te laten uitvoeren. U wil hiermee wachten tot u zich mentaal gesetteld voelt (CGVS II, p. 18). Gevraagd waarom u deze operatie nog niet wil laten uitvoeren herhaalt u dat u wil wachten tot u een stabielere situatie heeft in België (CGVS II, p. 18).

Daarnaast dient te worden benadrukt dat indien u in de toekomst opnieuw zou huwen of zou bevallen, uit de landeninformatie die is toegevoegd aan het administratief dossier, niet blijkt dat er een systematische toepassing is van herinfibulatie (geheel of gedeeltelijk) tegen de wil van de vrouw in na een bevalling of voor een volgend huwelijk in Somalië. Het principe van maagdelijkheid is op dat moment immers niet meer van toepassing. Aldus liggen er in casu goede redenen voor om aan te nemen dat u niet opnieuw het slachtoffer zal worden van een gedwongen vrouwelijke genitale verminking. Het komt aan u toe om de nodige concrete elementen aan te reiken ter staving van een eventuele vrees voor herbesnijdenis, waar u evenwel in gebreke blijft. De enkele vaststelling dat u geschikt kan worden geacht om te huwen en kinderen te krijgen, is niet afdoende om een gegronde vrees voor herinfibulatie in uw hoofde vast te stellen.

Gezien het geheel van de bovenstaande vaststellingen heeft u niet aannemelijk gemaakt Somalië te hebben verlaten omwille van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of omdat u een reëel risico zou lopen te worden geconfronteerd met de doodstraf of executie, of met foltering, onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing. Bijgevolg moet u zowel de vluchtelingenstatus als de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet worden geweigerd.

De door u neergelegde documenten doen geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen. De kopie van uw paspoort heeft betrekking op uw identiteit en herkomst die hier op zich niet onmiddellijk betwist worden. Uw diploma en opleidingscertificaten hebben geen betrekking op uw werk bij de radio, noch op uw beweerdde problemen met Al Shabaab. De documenten en foto's van uw werk bij verschillende radiostations kunnen louter uw werk staven maar hebben geen betrekking op uw beweerdde problemen met Al Shabaab. Zoals reeds aangehaald is uw loutere tewerkstelling onvoldoende om een nood aan internationale bescherming aan te tonen. Wat betreft het medische attest dient opgemerkt te worden dat dit slechts een kopie van een foto is waardoor de authenticiteit hiervan niet kan worden nagegaan. Wat betreft de foto van uw overleden broer kan hieruit niet worden afgeleid dat dit daadwerkelijk uw broer betreft, noch wat de doodsoorzaak zou zijn. Wat betreft de documenten aangaande de chirurgische verwijdering van een abces dient opgemerkt te worden dat dit geen betrekking heeft op uw situatie in Somalië. De attesten van de organisatie GAMS tonen aan dat u contact heeft gehad met hen maar bevatten geen verdere informatie.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Zuid- en Centraal-Somalië worden de rapporten **UNHCR International Protection Considerations with regard to people fleeing Somalia van september 2022**, beschikbaar op [https://www.refworld.org/type,COUNTRYPOS,UNHCR,SOM,6308b1844,0.html](https://www.refworld.org/type/COUNTRYPOS,UNHCR,SOM,6308b1844,0.html) of op <https://www.refworld.org>, de **EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023**, beschikbaar op <https://eaa.europa.eu/country-guidancesomalia-2023> of op <https://eaa.europa.eu/>, het **EUAA Country of Origin Information Report: Somalia Security Situation van februari 2023**, beschikbaar op https://www.cgrs.be/sites/default/files/rapporten/euaa_coi_report_somalia_security_situation_20230222.pdf, de **EUAA Country of Origin Information Query: Somalia – Security situation update van 17 mei 2023**, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2023_04_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Somalia_Security_Situation.pdf, en de **COI Focus Somalië: Veiligheidssituatie van 25 maart 2025 (update)**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_somalie_veiligheidssituatie_20250325.pdf of op <https://www.cgvs.be/nl>, in rekening genomen.

UNHCR geeft aan dat veel personen die Zuid- en Centraal-Somalië ontvluchten een profiel hebben waardoor ze in aanmerking zouden kunnen komen voor de vluchtelingenstatus. UNHCR wijst er tevens op dat verzoekers om internationale bescherming afkomstig uit “conflict-affected areas” afhankelijk van de individuele omstandigheden nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. Nergens in voornoemd document wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke persoon afkomstig uit Zuid- en Centraal-Somalië een complementaire vorm van bescherming te bieden.

In de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023 wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er tevens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance: Somalia wordt erop gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Somalië verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per regio rekening moet worden gehouden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) het aantal burgerslachtoffers; (v) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een bepaald gebied; en (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict een bepaald gebied ontvluchten. De voornoemde aspecten worden in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Somalië die gebaseerd is op het geheel van de landeninformatie waarover het CGVS beschikt (zie supra). Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de herkomstregio.

Uit voornoemde informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in vele delen van Zuid- en Centraal-Somalië volatiel blijft. De federale overheid en de lidstaten beheren gedeeltelijk het grondgebied. Grote delen van de lidstaten South West en Jubaland zijn onder de controle van de gewapende groepering al-Shabaab (AS) en in minder mate Hirshabelle en Galmudug. Confrontaties tussen enerzijds AS en anderzijds de nationale en internationale veiligheidstroepen, blijven tijdens deze verslagperiode van 1 december 2023 tot 1 december 2024 de belangrijkste bron van het gewapend conflict. AS blijft complexe aanvallen uitvoeren tegen de regerings- en ATMIS-troepen en de internationale strijdkrachten alsook tegen burgers en de zakenwereld, ook in de beveiligde gebieden in de hoofdstad Mogadishu. Ondanks de belofte van de overheid komt het offensief tegen AS dat is gestart in augustus 2022, tijdens deze verslagperiode maar moeizaam op gang door problemen op logistiek, organisatorisch en financieel gebied. Onenigheid op politiek vlak en ook interclangeweld verhindert het momentum. De Somalische veiligheidsdiensten blijken niet in staat sommige veroverde gebieden op AS onder controle te houden. ACLED noteert de meeste activiteit van AS in de regio Lower Shabelle (South West). AS blijft ook zogenaamde high profileaanvallen uitvoeren in de hoofdstad Mogadishu om de overheid uit te dagen en te tonen dat de terreurgroep nog steeds in staat is toegang te verkrijgen tot gevoelige en beveiligde gebieden. Op 1 januari 2024 ondertekenen de Ethiopische eerste minister Ahmed Abdi en de toenmalige president Bihi van het de facto onafhankelijke Somaliland een Memorandum of Understanding (MOU). Het MOU bevat de toegang van Ethiopië tot een 20km-lange kuststrook, commerciële maritieme diensten en een militaire basis in Somaliland in ruil voor de officiële erkenning van Somaliland als soevereine staat. Dit is de aanleiding voor diplomatieke spanningen tussen de centrale overheid in Mogadishu en de betrokken partijen die ook de oprichting van een nieuwe veiligheidsmacht beïnvloeden. Tijdens de verslagperiode wordt er een punt

gezet achter twee internationale ondersteuningsmissies. Op 1 november 2024 wordt de UN Assistance Mission in Somalia (UNSOM) vervangen door de UN Transitional Assistance Mission in Somalia (UNTMIS) en de African Union Transition Mission in Somalia (ATMIS) wordt vervangen door de AU Support and Stabilization Mission in Somalia (AUSSOM). Zowel Egypte als Djibouti hebben aangeboden om troepen te leveren en president Hassan Sheikh Mohamud heeft naast deze landen ook besprekingen gehad met Kenia, Burundi en Oeganda over hun deelname aan de nieuwe missie. Begin november 2024 sluit de Somalische overheid Ethiopië formeel uit voor een deelname aan AUSSOM. In 2024 heeft de centrale overheid ook intern te maken met spanningen tussen Mogadishu en enkele lidstaten waaronder Jubaland door de organisatie van de toekomstige nationale presidentsverkiezingen en de tussentijdse lidstaatverkiezingen.

Uit voornoemde landeninformatie komt verder naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict regionaal verschillend zijn. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent.

Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Somalië, dient in casu de veiligheidssituatie in **Mogadishu** te worden beoordeeld. In de voormelde EUAA Country Guidance: Somalia wordt geoordeeld dat de regio Mogadishu een gebied is waar het willekeurig geweld een hoog niveau bereikt en een reëel risico op een ernstige bedreiging voor het leven of de persoon kan vastgesteld worden indien de verzoeker specifiek wordt geraakt om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden.

De veiligheidssituatie is in Mogadishu drastisch gewijzigd sinds 2011, toen de islamistische rebellen van al-Shabaab uit Mogadishu werden verdreven. In mei 2012 is hun volledige terugtrekking uit de hoofdstad een feit. Mogadishu kent sinds 2012 een wederopbouw. Verbeterde veiligheidsomstandigheden leiden tot aanzienlijke investeringen van de diaspora en de oprichting van commerciële zones in de stad. Ook de bouw- en vastgoedsector leven er op. Mogadishu blijft de belangrijkste economische hub in Somalië. Al-Shabaab heeft geen controle meer over Mogadishu maar blijft direct en indirect de confrontatie aangaan met de overheid en de veiligheidsdiensten in de stad. Door de aanwezigheid van overheidsinstanties en internationale organisaties is Mogadishu een gewild doelwit van de groepering.

In een rapport van Integrated Food Security Phase Classification (IPC) van december 2022 werd de bevolking van Banadir geschat op 2.874.431 inwoners. Officiële cijfers over incidenten en (burger)slachtoffers in Mogadishu zijn niet beschikbaar. ACLED noteert in de regio Banadir van 1 december 2023 tot en met 1 december 2024 375 veiligheidsincidenten, waarvan 141 battles. Dit zijn vooral al-Shabaab-aanvallen op de Somalische veiligheidsdiensten. Het betreffen hit-and-run-acties en vuurgevechten vaak als reactie op een granaataanval van AS en gerichte moorden op veiligheidspersoneel. Daarnaast lijst ACLED ook incidenten op van geweld tussen de veiligheidsdiensten onderling. Omstaanders raken soms gewond of gedood door dit geweld. ACLED noteert verder 138 incidenten als explosions/remote violence. AS is, op 2 incidenten na, verantwoordelijk voor al deze aanslagen met explosieven, meestal IED's maar ook handgranaten en mortieren. ACLED noteert 6 zelfmoordaanslagen, ook op burgerdoelwitten zoals een hotel en een koffiehuis. Dit geweld is gericht tegen onder meer de aanwezige veiligheidsdiensten, soms werkzaam aan een checkpoint, waardoor soms voorbijgangers getroffen worden. AS voert IED-aanslagen uit op winkels uitgerust met closed-circuit television (CCTV)-camera's die, op vraag van de regering, om veiligheidsredenen werden geplaatst. Overheidsinstellingen, zoals Villa Somalia, en -personeel blijken uit de door ACLED geregistreerde data ook doelwitten voor terreuraanslagen. In de ACLED-categorie violence against civilians zijn 96 incidenten opgelijst. Voor 44 hiervan is AS verantwoordelijk. Het betreffen moorden met een vuurwapen waarbij clanoudsten, off-duty-soldaten, zakenlui en ambtenaren worden gevisieerd. De aanwezige veiligheidsdiensten zijn verantwoordelijk voor 46 schietincidenten op burgers onder andere omwille van het weigeren van het opvolgen van bevelen of een discussie bij het betalen van afpersingsgeld. ACLED noteert in de verslagperiode in het totaal 414 dodelijke slachtoffers in Banadir door het geweld. De meerderheid wordt geregistreerd onder explosions/remote violence, namelijk 179. Voor battles noteert ACLED 154 doden in totaal. In totaal noteert ACLED 167 burgerdoden voor deze verslagperiode voor 135 incidenten onder civilian targeting. De zwaarste aanslag in de hoofdstad vindt begin augustus plaats wanneer AS een complexe aanval uitvoert in de buurt van het populaire Lido Beach met onder andere een zelfmoordaanslag op een strandrestaurant. Hierbij sterven 37 burgers en raken meer dan 200 mensen gewond. De intern ontheemden die onder andere onveiligheid en overstromingen ontvluchtten, hervestigen zich in Bari of binnen de regio zelf.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is, gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de actuele beschikbare informatie, tot de conclusie gekomen dat er niet kan worden gesteld dat de veiligheidssituatie in de regio Mogadishu sinds de publicatie van de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023, zodanig is gewijzigd dat een burger die terugkeert naar deze regio, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan inroepen die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in de regio Mogadishu in uw hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen worden dat u bij een terugkeer naar Mogadishu een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld in Somalië. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. Verzoekschrift

In een eerste middel voert verzoekster de schending aan van de artikelen 48/3 en 48/7 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van de materiële motiveringsplicht en van de zorgvuldigheidsplicht. Verzoekster gaat hierbij in op de diverse weigeringsmotieven van de bestreden beslissing, op haar besnijdenis, op haar profiel van alleenstaande moeder, op haar profiel als vrouwelijke journaliste en op de vrees in hoofde van haar (niet-besneden) dochter.

In een tweede middel beroept verzoekster zich op de schending van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, de materiële motiveringsplicht, de zorgvuldigheidsplicht en artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij wet van 13 mei 1955 (hierna: EVRM). Verzoekster gaat in dit verband in op de veiligheidssituatie in Somalië in het algemeen en de regio Benadir en Mogadishu in het bijzonder.

Verzoekster vraagt in hoofdorde om haar als vluchteling te erkennen, minstens haar de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen en in uiterst ondergeschikte orde om de bestreden beslissing te vernietigen en het dossier terug te sturen naar het CGVS voor verder onderzoek.

3.2. Stukken

3.2.1. Verzoekster voegt aan het verzoekschrift volgende bijkomende stavingstukken:

- een e-mail van Solentra van 29 april 2025 als reactie op een aanvraag tot aanmelding van verzoekster bij Solentra (stuk 2);
- een echo in het kader van verzoeksters huidige zwangerschap (stuk 3);
- een afsprakenkaart van verzoekster bij gynaecologe Dr. B. (stuk 4).

3.2.2. Op 30 oktober 2025 dient de commissaris-generaal, overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, een aanvullende nota in (rechtsplegingsdossier, stuk 10) waarin zij verwijst naar volgende rapporten en er de weblinks van vermeldt:

- UNHCR “*International Protection Considerations with regard to people fleeing Southern and Central Somalia*” van september 2022;
- EUAA “*Country Guidance: Somalia*” van augustus 2023;
- EUAA “*Country of Origin Information Report Somalia: Security Situation*” van mei 2025;

- EUAA “Country of Origin Information Query Somalia: Major political, security, and humanitarian developments” van 13 augustus 2025;
- EUAA “Country Guidance: Somalia” van oktober 2025.

3.2.3. Op 4 november 2025 dient verzoekster overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, een aanvullende nota in (rechtspiegingsdossier, stuk 12), waarbij zij diverse bijkomende stavingstukken voegt, die in de inventaris van de stukken als volgt worden vermeld:

- “1. Medisch attest Dr. C.(...)
2. Medisch attest Dr. S.(...)
3. Primary School Leaving Certificate
4. Secondary School Leaving Certificate
5. Foto van verzoekster
6. Certificate of participation
7. Diploma in journalism and Mass Media
8. Star FM pass
9. Radio Risaala pass
10. Foto van verzoekster
11. Geboorteakte
12. Kamerbrief over landenbeleid Somalië
13. EUAA Country Guidance: Somalia”.

3.3. Beoordeling

3.3.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtspiegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

3.3.2. Bewijslast en samenwerkingsplicht

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte ‘beoordeling van feiten en omstandigheden’ in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal.

Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M., pt. 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde

verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven en dat haar bijgevolg het voordeel van de twijfel wordt gegund indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- a) de asielzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn aanvraag te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de asielzoeker beschikt, zijn vorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de asielzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn aanvraag;*
- d) de asielzoeker heeft zijn aanvraag tot internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) er is vast komen te staan dat de asielzoeker in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd."*

3.3.3. Motieven van de bestreden beslissing

3.3.3.1. In de bestreden beslissing worden verzoekster de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus geweigerd om volgende redenen:

(i) verzoeksters verklaringen over haar problemen met Al-Shabaab zijn dermate vaag en onaannemelijk dat er geen geloof aan kan worden gehecht vermits:

- (a) het niet aannemelijk is dat verzoekster de eerste dreigtelefoon van Al-Shabaab niet serieus nam en dacht dat dit een grap was;
- (b) het niet aannemelijk is dat verzoekster ook na het tweede telefoontje bleef werken en haar directeur haar zou hebben aangeraden om deze tweede bedreiging van Al-Shabaab te negeren omdat zij niets negatief zei over Al-Shabaab op de radio, terwijl de bedreigingen van Al-Shabaab niet gingen over negatieve berichtgeving, maar over het feit dat zij vrouw is;
- (c) verzoekster door te blijven werken ook haar eigen familie in gevaar bracht;
- (d) verzoekster weinig overtuigende verklaringen aflegt over de veiligheidsmaatregelen die zij zou hebben getroffen na het derde dreigtelefoontje, te meer daar zij nog steeds naar het werk bleef gaan wat de weinige voorzorgsmaatregelen die zij nam teniet deed;
- (e) het opmerkelijk is dat zij ook na het derde telefoontje gewoon thuis bleef;
- (f) het opvallend is dat zij op de dag van de aanslag had afgesproken met vrienden op dezelfde plaats en weekdag waarop zij gewoonlijk afspraken;
- (g) ook de handelwijze van Al-Shabaab – waarbij zij geheel niet daadkrachtig en efficiënt optraden voor een gewapende, doch georganiseerde groepering – niet aannemelijk overkomt;
- (h) het vreemd is dat de burens bij het horen van schoten onmiddellijk naar buiten zouden zijn gekomen;
- (ii) het is niet aannemelijk dat verzoeksters broer K. in augustus 2024, drie jaar na haar vlucht, plots zou zijn vermoord door Al-Shabaab omwille van verzoeksters werk voor de radio;
- (iii) wat betreft verzoeksters profiel als nieuwslezeres op de radio dient te worden opgemerkt dat dit louter op zich onvoldoende is om een nood aan internationale bescherming aan te tonen; verzoekster geeft zelf aan dat zij nooit negatieve berichtgeving gaf over Al-Shabaab en zij toont niet aan dat zij een dermate zichtbaar profiel had of een dermate bekendheid genoot in Somalië waardoor het aannemelijk is dat Al-Shabaab haar bij terugkeer zou zoeken; het feit dat verzoekster een werkende vrouw is, is ook onvoldoende om aan te tonen dat zij bij terugkeer door Al-Shabaab zou worden gevisieerd, eens te meer aangezien zij in de hoofdstad Mogadishu werkte en zij dit werk ook jarenlang heeft gedaan zonder dat zij of haar familie – geloofwaardige – problemen kende;

(iv) uit het medisch attest dat verzoekster voorlegt, blijkt dat zij type III besneden is, maar verzoekster maakt in dit verband geen vrees voor vervolging aannemelijk en op basis van haar verklaringen en de beschikbare landeninformatie moet worden vastgesteld dat er in casu goede redenen zijn om aan te nemen dat zij niet opnieuw het slachtoffer zal worden van een gedwongen vrouwelijke genitale verminking;

(v) de documenten die verzoekster voorlegt, zijn niet van die aard dat ze de appreciatie van haar verzoek om internationale bescherming in positieve zin kunnen ombuigen;

(vi) in het kader van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de situatie onderzocht in Mogadishu, regio Benadir en wordt geconcludeerd dat verzoekster nalaat het bewijs te leveren dat zij specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met haar persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld, evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in haar hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat zij een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Al deze motieven worden omstandig toegelicht in de bestreden beslissing.

3.3.3.2. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

3.3.4. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

Bij een terugkeer naar Somalië vreest verzoekster te worden vervolgd door Al-Shabaab omwille van haar werkzaamheden als nieuwslezeres bij de radio. Verzoekster verklaart dat zij in Somalië driemaal een dreigtelefoon ontving en Al-Shabaab in december 2020 bij haar thuis langskwam. Daarnaast legt verzoekster een medisch attest neer waaruit blijkt dat zij vrouwelijke genitale verminking (VGV) type III heeft ondergaan en geeft zij aan dat zij hierdoor moeilijk een huwelijkskandidaat gaat kunnen vinden bij een terugkeer naar Somalië en verwijst zij naar de gezondheidsproblemen.

In haar verzoekschrift voert verzoekster daarnaast aan dat zij thans zwanger is van haar tweede kindje. Haar eerste kindje verblijft op heden nog steeds in Mogadishu bij verzoeksters vader. Ter staving van haar zwangerschap legt verzoekster een echo en een afsprakenoverzicht bij gynaecologie neer. Verzoekster wijst er in haar verzoekschrift op dat zij aanvullende daden van vervolging riskeert omdat zij bij een terugkeer naar Somalië zal moeten terugkeren met een (buitenechtelijk) kind dat buiten Somalië is geboren. Zij merkt in dit verband op dat haar familie en de ruimere Somalische gemeenschap haar dreigen te zien als een bedreiging van de eer van de familie en verwijst naar het EASO, COI Report "*Somalia: Targeted Profiles*".

Bij aanvullende nota van 4 november 2025 legt verzoekster een medisch attest van 30 oktober 2025 van dr. C. voor (stuk 1) waaruit blijkt dat verzoekster VGV heeft ondergaan, meer bepaald werd de clitoris verwijderd en de binnenste labia gedeeltelijk. Verzoekster wijst er in haar aanvullende nota op dat zij nog zal moeten bevallen en hoogstwaarschijnlijk na de geboorte van haar tweede kind niet langer gesloten zal zijn.

Dat verzoekster in België een kind krijgt en in dit kader aanvoert dat zij bij een terugkeer naar Somalië met een kind dat buiten Somalië geboren is te moeten terugkeren, maakt in wezen een nieuw element uit waarmee geen rekening kon worden gehouden in de bestreden beslissing aangezien verzoeksters kind nog niet was geboren op datum van de bestreden beslissing, noch op datum van het indienen van het verzoekschrift.

In het licht van voorliggende landeninformatie en verzoeksters verklaringen, moet deze vrees in concreto worden onderzocht teneinde de situatie van verzoekster en haar kind te kunnen inschatten, gelet op de vereiste van een zorgvuldig en volledig onderzoek.

Op basis van de elementen in het rechtsplegingsdossier kan de Raad, gezien de grenzen van de ondervraging tijdens de terechtzitting en gelet op het ontbreken van verdere onderzoeksbevoegdheid, in de huidige stand van zaken dit nieuwe asielmotief in hoofde van verzoekster niet op nuttige wijze evalueren in het kader van een devolutief beroep. Hierbij moet rekening worden gehouden met de concrete situatie in het land van herkomst, zoals kan blijken uit de voormelde landeninformatie, en de individuele elementen eigen aan verzoekster. De thans voorliggende stukken zijn evenwel beknopt en bieden onder meer geen duidelijk zicht op de omstandigheden waarin verzoeksters kind geboren wordt, welke verwantschapsbanden in hoofde van dit kind zullen vaststaan, of verzoeksters familie in Somalië op de hoogte is van de zwangerschap en wat hun eventuele houding is.

In acht genomen wat voorafgaat en mede in aanmerking genomen dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen niet de nodige onderzoeksbevoegdheid heeft, dient bijgevolg de bestreden beslissing overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet te worden vernietigd. Voorgaande vaststellingen volstaan om de overige in het verzoekschrift aangevoerde grieven niet verder

te onderzoeken. De commissaris-generaal die niet is verschenen of niet vertegenwoordigd werd ter terechtzitting, wordt geacht in te stemmen.

4. Kosten

Het door de verzoekende partij onverschuldigd gekweten rolrecht ten belope van 186 euro dient te worden terugbetaald.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De zaken met rolnummers X en X worden gevoegd.

Artikel 2

De afstand van het geding wordt vastgesteld in de zaak met rolnummer X.

Artikel 3

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 20 mei 2025 wordt vernietigd.

Artikel 4

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Artikel 5

Het door de verzoekende partij onverschuldigd gekweten rolrecht ten belope van 186 euro dient te worden terugbetaald.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vierentwintig februari tweeduizend zesentwintig door:

A. DE SMET,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
K. VERHEYDEN,	griffier.

De griffier,	De voorzitter,
--------------	----------------

K. VERHEYDEN

A. DE SMET